

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 58.728 van 20 maart 1996

A. 66.917/VI-12.942

In zake : **AMORY** Christian,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Pierre LAMBERT en
Nathan WEINSTOCK, advocaten,
Defrélaan 19
1180 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoor-
digd door de Minister van Binnen-
landse Zaken.

**DE RAAD VAN STATE, XIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Christian AMORY op 21 december 1995 ingesteld heeft met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van "de beslissing die de verwerende partij op 6 december 1995 heeft genomen, waarbij verzoeker definitief uit zijn ambt ontheven wordt wegens ambtshalve ontslag, en van de brief dd. 11 december 1995 van de generale staf van de rijkswacht, waarbij verzoeker in kennis wordt gesteld van die beslissing en van het feit dat ze ingaat op 1 januari 1996";

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoeker op 8 januari 1996 heeft ingesteld met het oog op de nietigverklaring van diezelfde beslissing;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van mevrouw DAURMONT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 31 januari 1996, waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 16 februari 1996;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van mevrouw THOMAS, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. WEINSTOCK, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer THIBAUT, majoor, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DAURMONT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, die eerste wachtmeester is, aangesteld is bij de B.O.B. te Bergen; dat sedert 23 december 1987 tegen hem een gerechtelijk onderzoek loopt op grond van feiten in verband met de zaak "Mendès"; dat hij na vier maanden voorlopige hechtenis vrijgekomen is op 12 mei 1988; dat hij per 1 maart 1988 geschorst is bij ordemaatregel; dat die maatregel steeds met zes maanden is verlengd, tot

uiterlijk zes maanden na het eind van het rechtsgeding; dat het Hof van Assisen te Brabant hem op 10 februari 1995 heeft vrijgesproken; dat de procureur-generaal op 28 februari 1995 de verwerende partij toestemming verleend heeft het strafrechtelijk dossier in te kijken;

Overwegende dat de commandant van het district Bergen op 20 april 1995 ten laste van verzoeker een tuchtrechtelijk dossier heeft opgesteld, waarin de volgende feiten in aanmerking worden genomen :

"FEIT NR. 1 : Expeditie te KNOKKE tussen 17 augustus en 8 november 1993.

Als onderofficier van de rijkswacht, aangesteld bij een bijzondere opsporingsbrigade, heeft hij zijn medewerking verleend aan een operatie waarvan hij toen wist dat ze een strafbaar feit opleverde, door uitgedost met een pruik op de uitkijk te staan, terwijl anderen 's nachts met inbraak een opblaasboot stalen;

Bij deze gelegenheid heeft hij ernstig zijn getrouwheidsplicht verzuimd door noch zijn chefs, noch de gerechtelijke instanties ervan in kennis te stellen dat een ernstig strafbaar feit was gepleegd.

FEIT NR. 2 : Verduistering van in beslag genomen identiteitskaarten.

Als onderofficier van de rijkswacht, aangesteld bij een bijzondere opsporingsbrigade, heeft hij een identiteitskaart die tijdens een huiszoeking in beslag was genomen, bewaard en er valse vermeldingen op aangebracht.

Hij heeft ernstig zijn getrouwheidsplicht verzuimd door noch de gerechtelijke instanties, noch de rijkswacht in kennis te stellen van de strafrechtelijk en tuchtrechtelijk strafbare feiten.

FEIT NR. 3 : Banden met de Mouvement pour la Démocratie en Algérie (MDA).

Als onderofficier van de rijkswacht, aangesteld bij een bijzondere opsporingsbrigade, heeft hij zonder voorafgaande toestemming van de rijkswacht of de gerechtelijke instanties, teneinde zijn geloofwaardigheid te bewijzen aan een in Frankrijk gevestigde revolutionaire beweging op zoek naar wapens, een wapen van illegale oorsprong gekocht en uitgeleend aan een persoon die geen vergunning bezat voor het voorhanden hebben of het dragen van een wapen, opdat deze naar het buitenland zou reizen en dat wapen aan de leiders van de beweging zou tonen.

Om die tussenpersoon in staat te stellen zich naar dat land te begeven waar deze geacht werd gezocht te zijn, heeft hij aan een gewezen collega een valse of vervalste identiteitskaart gevraagd, heeft hij er één ontvangen

waarvan de herkomst onzeker was en die was doorgehaald, en heeft hij dat vervalste stuk overhandigd aan een persoon die niet tot de politiediensten behoort, zodat deze er een bij de wet verboden gebruik zou van maken. Naar aanleiding van contacten met de leden van die revolutionaire beweging heeft hij die personen getoond hoe het merkteken van een wapen kan worden gewijzigd. In de verslagen die hij aan de hiërarchie heeft doorgezonden, heeft hij met meer dan vier maanden vertraging een zeer onvolledig relaas gegeven van zijn contacten met die organisatie en heeft hij derhalve zijn getrouwheidsplicht ernstig verzuimd.

FEIT NR. 4 : Wapens verborgen in autoboxen.

Als onderofficier van de rijkswacht, aangesteld bij een bijzondere opsporingsbrigade, heeft hij zijn plicht van getrouwheid ten aanzien van de gerechtelijke instanties en de rijkswacht ernstig verzuimd door wetens en willens het bestaan van één van de twee wapenopslagplaatsen waarvan hij het bestaan ontdekt had, te verzwijgen.

FEIT NR. 5 : Medeplichtigheid aan een ontsnapping.

Als onderofficier van de rijkswacht, aangesteld bij een bijzondere opsporingsbrigade, heeft hij aan een persoon die niet tot de rijkswacht behoort een sleutel overhandigd die bestemd was om handboeien te openen, en waarvan hij wist dat deze gebruikt zou worden met het oog op de ontsnapping van een gevaarlijke gedetineerde. Hij heeft zijn getrouwheidsplicht verzuimd door noch de gerechtelijke instanties, noch de rijkswacht in kennis te stellen van een ontsnappingsplan waarvan hij op de hoogte was";

Overwegende dat verzoeker gedagvaard is om op 29 mei 1995 vóór zijn korpscommandant te verschijnen, die hem in aanwezigheid van diens advocaat op 29 mei en 13 juli 1995 gehoord heeft;

Overwegende dat de minister op 2 augustus 1995 verzoeker met ingang van 10 augustus 1995 voor vier maanden bij ordemaatregel geschorst heeft; dat verzoeker eveneens op 2 augustus 1995 opgeroepen is om te verschijnen vóór de onderzoeksraad, welke samengekomen is op 12 september 1995; dat de raad eenparig beschouwd heeft dat de feiten A1 (expeditie naar Knokke), A2 (verduistering van in beslag genomen identiteitskaarten), A3

(banden met de Mouvement pour la Démocratie en Algérie) en A4 (wapenopslagplaats in een autobox) bewezen waren en aan betrokkene konden worden ten laste gelegd; dat de raad geadviseerd heeft dat die feiten "onomstotelijk een verzuim van zijn beroepsplicht als gerechtelijk agent opleveren en de waardigheid van het ambt van rijkswachter in het algemeen en van lid van een bijzondere opsporingsbrigade in het bijzonder ernstig schaden", dat ze derhalve ernstig zijn en erop wijzen :

- "a) dat hij de beroepsethische verplichtingen voorgeschreven bij de tuchtwet en die betrekking hebben op de uitoefening van een functie van personeelslid van de rijkswacht niet in acht heeft genomen, volgens welke verplichtingen de rijkswachter in de uitoefening van zijn ambt of buiten de dienst inzonderheid steeds een houding en een gedrag moet aannemen in overeenstemming met de wezenlijke beroepsethische normen, zoals de onkreukbaarheid, en hij ervoor moet zorgen dat in dat opzicht de minste dubbelzinnigheid wordt uitgesloten,
- b) dat hij afbreuk heeft gedaan aan de beginselen van de algemene dienst met betrekking tot de wettigheid van het optreden van de rijkswacht, zoals voorgeschreven in artikel 16 van het reglement op de algemene dienst";

dat de onderzoeksraad het ontslag van ambtswege heeft voorgesteld;

Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken op 6 december 1995 tot verzoekers definitieve ambtsontheffing wegens ambtshalve ontslag heeft besloten; dat dit de eerste handeling is waartegen de vordering tot schorsing gericht is;

Overwegende dat die beslissing aan verzoeker ter kennis gebracht is op 11 december 1995; dat de brief van kennisgeving onder meer bepaalt dat de ambtsontheffing ingaat op 1 januari 1996; dat het de tweede handeling is waartegen de vordering tot schorsing gericht is;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij de eerste bestreden handeling laakt om reden dat ze inzonderheid gemotiveerd wordt door een verwijzing naar het advies van de onderzoeksraad, terwijl dit advies niet bij de handeling is gevoegd;

Overwegende dat het advies van de onderzoeksraad aan verzoeker ter kennis is gebracht op 17 september 1995, welke volgens de handgeschreven vermelding die aan zijn handtekening voorafgaat en die onder aan het advies voorkomt, kennis ervan heeft gekregen en een exemplaar ervan heeft ontvangen; dat de verwerende partij niet verplicht was naar aanleiding van de kennisgeving het advies bij de bestreden beslissing te voegen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, alsmede van het algemene rechtsbeginsel dat een instantie uitspraak dient te doen binnen een redelijke termijn; dat verzoeker het volgende uiteenzet :

"Eenieder heeft recht op de behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn, terwijl vóór de

betwiste straf verzoeker gehoord is op 12 september 1995, wegens feiten die zich respectievelijk in 1979-1980, 1979, 1985-1986 en 1987 hebben voorgedaan, d.w.z. voor de recentste ervan acht jaar tevoren, en dus kennelijk in strijd met de genoemde bepaling en het genoemde beginsel";

Overwegende dat artikel 24/38, § 2, van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het actief kader van het operationeel korps van de rijkswacht bepaalt :

" § 2 : Onder voorbehoud van het tweede en derde lid en van het gezag van het gewijsde omtrent de feiten, beïnvloedt de strafvordering de tuchtvordering niet.

Behalve wanneer het betrokken personeelslid de feiten erkent als vaststaand of wanneer die door een intern administratief onderzoek bewezen kunnen worden, schorst de strafvordering de tuchtvordering tot op het ogenblik van de ontvangst van het dossier overgezonden door de gerechtelijke overheden.

De verjaring van de tuchtvordering wordt geschorst zolang de tuchtvordering zelf geschorst is door een strafvordering. De verjaring wordt eveneens geschorst tijdens de duur van de afwezigheid om gezondheidsredenen";

Overwegende dat na de vrijspraak op 10 februari 1995 de procureur-generaal de verwerende partij toestemming verleend heeft het strafrechtelijk dossier in te kijken op 28 februari 1995; dat verzoekers hiërarchische meerdere op 20 april 1995 het tuchtrechtelijk verslag heeft opgemaakt; dat verzoeker reeds op 10 mei 1995 opgeroepen is om vóór zijn korpscommandant te verschijnen op 29 mei 1995; dat de onderzoeksraad samengekomen is op 12 september 1995; dat de eerste bestreden handeling aangenomen is op 6 december 1995; dat blijkt dat het algemene rechtsbeginsel waarvan in het middel de schending wordt aangevoerd, in geen enkele fase van de tuchtprocedure, welke zorgvuldig is gevolgd, geschonden is; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan de schending van de artikelen 33 van de wet

van 27 december 1973 en 24/34, § 2, van de wet van 24 juli 1992 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de rechtstoestanden van het personeel van het actief kader van de rijkswacht, doordat de betwiste straf uitgesproken is op grond van een niet gedateerd advies van de onderzoeksraad;

Overwegende dat de bepalingen waarvan de schending is aangevoerd, geen enkele bijzondere regel opleggen omtrent het dateren van het advies; dat blijkt dat de datum van het advies niet voor betwisting vatbaar is; dat immers vaststaat dat het verstrekt is op 12 september 1995 en aan verzoeker ter kennis gebracht op 17 september 1995, zoals blijkt uit de handgeschreven vermeldingen die aan verzoekers handtekening voorafgaan; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan de schending van de artikelen 31 tot 38 van het koninklijk besluit van 25 april 1979 betreffende het ambt en de ambtsontheffing van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, aan de schending van de algemene beginselen van rechtszekerheid, inzonderheid van het beginsel dat niemand aan zijn rechter kan worden onttrokken, doordat verzoeker opgeroepen is om te verschijnen vóór de onderzoeksraad, voorgezeten door Marc GOLDBERG, raadsheer in het hof van beroep te Brussel, terwijl die raad op de zitting van 12 september 1995 voorgezeten werd door E. DEJEHANSART, raadsheer in het hof van beroep te Bergen, zonder dat in het proces-verbaal een grond van gewettigde afwezigheid wordt vermeld;

Overwegende dat de oorspronkelijke samenstelling van de onderzoeksraad gewijzigd is omdat één van de leden zich verschoond heeft; dat Marc GOLDBERG op 4 augustus 1995 de minister immers ervan in kennis heeft

gesteld dat hij zich moest verschonen om reden dat hij zitting had in de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Brussel toen ze de zaak had behandeld; dat niet blijkt dat de samenstelling van de onderzoeksraad in welk opzicht ook in strijd zou zijn geweest met de bepalingen waarvan de schending in het middel wordt aangevoerd; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een vijfde middel ontleent aan de schending van het gewijsde; dat verzoeker uiteenzet dat de eerste bestreden beslissing gegrond is op het advies van de onderzoeksraad, volgens hetwelk de feiten A1, A2, A3 en A4 bewezen zijn, aan betrokkene kunnen worden toegeschreven en tuchtrechtelijke overtredingen vormen, terwijl de voorzitter van het Hof van Assisen te Brabant bij een op 10 februari 1995 gewezen beschikking tot vrijspraak verzoeker vrijgesproken heeft van de hem ten laste gelegde feiten, die alle samenval- len met de eerste beschuldigingsgrond waarvoor verzoeker is vrijgesproken;

Overwegende dat de beschikking tot vrijspraak die ten voordele van verzoeker is uitgesproken, betrekking heeft op :

"- de verknochtheid van een vereniging met het oogmerk om misdrijven te plegen van 1 januari 1983 tot 15 januari 1988;

- de verknochtheid van het onwettig voorhanden hebben van een pistool FN GP nr. 245 PZ 46196 gedurende twee periodes :

tussen 31 december 1984 en 1 januari 1986;

tussen 3 december 1985 en 6 december 1985;

- de verknochtheid van het dragen van een pistool FN GP nr. 245 PZ 46196, een vuurwapen dat als een verweerwapen beschouwd wordt, zonder wettige reden en zonder vergunning, gedurende twee periodes :

tussen 1 januari 1983 en 31 december 1984;

tussen 2 december 1985 en 7 december 1985;
- de verknochtheid van diefstal van een boot van het type "dinghy";"

Overwegende dat feiten die strafrechtelijk niet strafbaar zijn of niet zijn gestraft, tuchtrechtelijk kunnen worden gestraft; dat blijkt dat, in tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, de feiten zoals ze door de verwerende partij omschreven zijn, niet samenvallen met de feiten waarvoor verzoeker is vrijgesproken; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een zesde middel betoogt dat de te zijnen aanzien uitgesproken straf, die uitermate zwaar is, niet in verhouding staat tot de hem ten laste gelegde feiten;

Overwegende dat de onderzoeksraad in verband met de ernst van de aan verzoeker ten laste gelegde feiten het volgende heeft gesteld :

"Uit dit dossier blijkt dat eerste wachtmeester AMORY het vertrouwen van zijn meerderen heeft geschonden in uitzonderlijk ernstige rechtszaken. De gepleegde feiten getuigen van een gedrag en een mentaliteit die volstrekt onverenigbaar zijn met wat verwacht mag worden van een personeelslid van de rijkswacht. Zij wijzen bij hem op een duidelijk gebrek aan stiptheid, aan zin voor verantwoordelijkheid en aan integriteit; hij blijkt een totaal onaanvaardbare opvatting van de beroepsethiek te hebben";

dat de minister in de eerste bestreden handeling het volgende heeft gesteld :

"- gelet op de ernst van de feiten, die ik onverenigbaar acht met de hoedanigheid van personeelslid van de rijkswacht, inzonderheid met de hoedanigheid van een ervaren lid van een bijzondere opsporingsbrigade;
- overwegende dat eerste wachtmeester AMORY wezenlijk de plichten verzuimd heeft die rusten op de leden van de rijkswacht, welke op een zo onberispelijk mogelijke wijze moeten bijdragen tot de uitoefening van hun taken";

Overwegende dat niet blijkt dat de ten aanzien van verzoeker uitgesproken straf het resultaat is van een kennelijk onredelijke beoordeling van de hem ten laste gelegde feiten; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn wil de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op twintig maart 1900 zesennegentig door :

de H.	GEUS,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	THOMAS,	staatsraad,
de H.	HANOTIAU,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De waarnemend Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.